

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE: DRUKKERIJ COLLE... HOEK DER REGULIERENWAL... TONGEREN... Postboks nr. 8455... Telefoon 12... Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar...

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel... Kleine Aankondigingen: Van 1 tot 4 regels... Voor meer dan één inlassing, prijs volgens afspraak.

De Maand van het H. Hart

Waarom wordt de maand Juni eerder dan een andere maand toegewijd aan het H. Hart van Jezus? Omdat het gewoonlijk in deze maand is dat het feest valt door dit goddelijk Hart gevraagd aan de Heilige Margaretha-Maria, om hem te oeren. Hij zelf heeft den tijd gesteld: de Vrijdag die op het octaaf van H. Sacramentsdag volgt. Waarom nog deze dag eerder dan een andere? O! 't is omdat het Sacrament der Eucharistie het Sacrament der liefde is van Onz' Heer voor de menschen, het Sacrament van zijn H. Hart. 't is niet alleen zijn Hart die het uitgevonden heeft, doch van deze goddelijke zijde is het uitgegaan, en van daar is zijn gezegend Hart is er geheel en al met zijne heilige menscheid. Onze Lieve Heer vroeg dat er een bijzonder feest zou ingesteld worden ter eere van zijn H. Hart, niet slechts om hem te vereeren, maar nog om al de beledigingen te herstellen die hem aangedaan worden in het Sacrament zijner liefde, om de menschen tot verzoening aan te zetten en om van dit barmhartig Hart de vergiffenis hunner zonden te verhoppen.

VERVAL

Degelijke zedelijkheid bij het volk en voldoende beoefening van het goede maken den oudergrond der beschaving uit. Wij zien het een na het andere instorten omdat er mangel is aan eerlijkheid, eerbied voor het recht, plichtsgoed, ware naastenliefde in een woord, omdat godsdienst en deugdzaamheid bij het volk te kort schieten. Het zedelijk gebouw wankelt meer en meer en het zal niet recht gehouden worden roch door de hedendaagsche letterkunde en kunst, noch door de praal, noch door de politie, noch door de gendarmen. Tolstoi, de Russische schrijver, die nochtans geen katholiek was, schreef: 'ons leven wordt van jaar tot jaar zwakker, ziekelijker, smartvoller, het getal zelfmoorden stijgt van jaar tot jaar en de wraakroepende kinderbeperking noemt toe. Van jaar tot jaar voelen we zwaarder en zwaarder op ons wegen den angst van het leven, en van geslacht tot geslacht verliezen de menschen aan sterkte en kracht. Men kan enkel het kwaad te keer gaan door van levenswijze te veranderen. Het geweten der menschen kan men met gerust stellen door nieuwe uitvindingen, maar alleen door een nieuw, dat is een beter leven. Wat is dat nieuw leven? De zegen der dood van de ouden mensch is in ons om de «nieuwen» te doen leven, zoals St. Paulus ons vermaant. Dat betekent praktisch voor ons: terugkeer naar het oude geloofleven, terugkeer naar de strenge christelijke zedeleer. Men verwaarloost allen te veel, ons leven, tientallen van kleine zaken, die langzamerhand ons eigen geweten verstompen, het geloof verminderen en de openbare zedelijkheid ondermijnen. Men hecht er bijvoorbeeld geen belang aan de hand aan een opwaardig mensch te reiken, te lachen om eene lage, laffe daad. Het schijnt velen niet erg dem Staat of andere openbare besturen te bedriegen. Vele vinden er geen graten meer in, op reis geïllustreerde of slechte dagbladen te lezen en die onbeschaamd weg in den trein te lezen met de gedachte: 'niemand kent mij hier, wat dikwijls anders is. Zulke dingen en honderden andere strijden met de strikte eerlijkheid en de eerbied, dien we ons en den naaste verschuldigd zijn. Het zijn alle druppeltjes, die op denzelfden steen neervallen en hem ten slotte doornben. Het zijn honderden kleine toegevingen of overgaven die ongemerkt het plichtbesef en bijzonderlijk het zedelijkheidsgoed aantasten. Om die toegevingen te wettigen en te verschoonen, belien de menschen zich van tal van uitdrukkingen die ze voortgebruiken, zonder ze wel eens te overwegen. Zoo bedriegen zij zich zelfs en wiegen hun geweten in slaap. Moeders, die met hun grootte kinderen gaan weg weten, zullen de onrust van hun geweten bij de gebuurvrouw gaan verdoeven. En zoo geven sommige zwakke moeders elkaar gelijk al geloven ze er niets van: de stem van het geweten ligt toch voor een uurtje stil. Dan, ze zijn ongerust, maar de schijnrede laat hun begaan en ondanks mischienen zeer goeden, maar helaas, ook zwakken wil, worden ze zelf met den stroom medege-sleept. Denselven toestand vindt men in andere domeinen van het gezelschap. Verschoont men niet zoveel mogelijk de overdaad in eten en drinken en plezieren door het gebruik van slagwouden die men nooit grondig wikt en weegt. Maar het is vooral in het zakenleven en den handel dat het rechtvaardigheidsgesep een gevoeligen knak gekregen heeft, bijzonder sedert den oorlog. De menschen verbloemen hier nog meer hun schuldige handelwijze met alle soort van slagwouden; ze praten hun oneerlijkheid zoodanig goed dat ze eindelijk halve heiligen zijn. Op gebied van pers en lezing is het geweten der menschen uitgezeekt als een kousband. Hier ook schijnen de verschooning gemaakt voor het plezier van ze te gebruiken, maar in werkelijkheid laat dit tot niets en wroet de kwaal steeds dieper in. Dit alles is zelfbegoocheling en gevaarlijk voor de meeste menschen, omdat ze op hun tong en hun werken niet letten. Ze bewandelen den rechten weg der oververschilligheid om in de vertwijfeling te vallen. Is dat niet erg? de lauwheid, wat ongeluk voor velen. De Zalgmaker sprak van drie vijanden: de duivel, de wereld en het vleesch. De duivel en het vleesch die kent men doorgaans nog al, maar de wereld die komt ons niet voor een persoon, we zien dien vijand niet duidelijk staan, en daarom kent men hem maar onvolmaakt. Daarom moeten alle lichtzinnige vooral de oogen openen en goed overwegen over hun doen en laten. Het gaat tot niets te jammeren en te klagen over de boosheid en de verdorvenheid der maatschappij. Indien wij er iets willen aan verhelpen, dan moeten wij beginnen aan ons zelven, immers, de ziel van alle verbetering is de verbetering der ziel, en de Vlamingen zeggen: als elkeen voor zijn deur vaagt, dan is het overal schoon.

Dan, we beleven een tijdperk van verval wantoe de menschen medehelpen door de ongeregelde zucht naar geld en goed. De samenleving moet terug naar haar vroeger geloofsleven, naar haar vroegere strenge, christelijke zedelijkheid, die het geluk der hutsgezinnen, het geluk van den Staat, het geluk der maatschappij uitmaken. De plaag is algemeen, werpt men op, ze heeft heel de wereld aangetast. Dat is waar, maar als elk op zich zelve let, dan zal het toch geen jaar duren, eer dat een op een streek, een land gezuiverd is, of zoo een algemeen goed voorbeeld dan de wereld niet aantasten?

TEGEN DE SPARATISCHE DRIJVERIJEN WETSONTWERP DER REGERING.

De regering heeft in de Kamer een ontwerp ingediend tot beoefening der separatistische drijfverijen. De minister van Justitie zent in de memoire van toelichting: 's Lands grondgebied is, als het ware, de belichaming van de persoonlijkheid die België is; het ligt zijn bestaan ten grondslag. Bij de persoonlijkheid is het dat de politieke inrichting van het Land aansluit, gene bestaat voor deze en is er van onderscheiden, evenals de inrichting van het maatschappelijk leven en de rechten van de menschelijke persoonlijkheid bij deze persoonlijkheid aansluiten, en zooals die menschelijke persoonlijkheid voor het ontstaan van die maatschappelijke inrichting en van die rechten tot stand kwam en er van onderscheiden is. De integriteit van 's Lands grondgebied verdient dus evenzeer als de belangrijkste onzer politieke instellingen bescherming te worden, evengevoel als het menscheleven in de strafwet een meer gestrange bescherming vindt dan eenig ander recht op de schending waarvan straf is gesteld. De aanslag tegen de integriteit van het grondgebied die feitelijk alleen deklaabar is door heilige, tegen de gestelde overheden gepleegde of bemaede aanvallen, is door de thans galende bepalingen voldoende bestraft. Maar de opruiping tot een dergelijken aanslag, althans indien zij niet uitdrukkelijk gepaard gaat met aanzetting tot dergelijke gewelddad, valt thans buiten het bereik van de strafwet. Die leemte is hierdoor te verklaren dat tot op heden de integriteit van het grondgebied zoewel als van 's Lands onafhankelijkheid voor al de Belgen een onaanvechtbaar dogma was. Doch thans is het de droom van enkele verdwaalde landgenooten er een aanslag op te plegen en met dat oogmerk richten zij zich in. Die afvallige minderheid moge nog zoo klein zijn, toch dringt de noodzakelijkheid zich op bedoelde leemte in onze wetgeving te vullen, zooals reeds in tal van landen gedaan werd. Het ontwerp tracht het opruipen tot een aanslag op de integriteit van het grondgebied, alsmede het vormen met hetzelfde doel, van vereenigingen of benden. De uitdrukking «een aanslag plegen» veronderstelt het gebruik van onwettelijke middelen. De vrijheid van denkwijze wordt hoegenaamd door ons voorstel niet bedraeid doch heelemaal wat anders is het, de vrijheid van denkwijze te eerbiedigen en misdadige handelingen tegen de integriteit van den Staat te laten. Eene andere zaak is het, hervormingen na te streven, binnen het kader der Natie, en inbreuk te willen maken op de integriteit van den Staat, onder voorwendsel deze hervormingen te verwezenlijken. De door het ontwerp voorziene straffen lijken ten volle gewettigd waar het misdrijven geldt die door de overgrote meerderheid onzer medeburgers ten strengste worden gelaakt en die er op gericht zijn het bestaan zelf van ons Land in gevaar te brengen.

BUITENLAND

Frankrijk. — DE WEDUWE VAN EEN BEROEMD LID DER FRANSCHSE ACADEMIE DOOR DEN ARME BEGRAVEN. — In zijn kastjeje van Touraine ontving Alfred Capus, lid der Académie française, schitterend koninkrijkschrijver, talentvol schrijver, toneel auteur die bijval op bijval oogtte, bestuurder van een groot dagblad, man van de wereld, ten allen tijde vele gasten. Tusschen 1890 en den oorlog was geheel Parijs zijn gast, en die woede bracht hem ten onder, zonder dat hij zijn glimlach er door verloor. Voor eenige dagen stierf Mevr. Alfred Capus in een klein gemabeeld hotel der rue Vergingtorix, waar zij haar ellende verborg. Haar inkomsten bestonden uit de opbrengst van een deel van een «bureau de tabac», haar door een eersten minister toegestaan, een zeer kleine rent van het ministerie van Nationale Opvoeding en een bescheiden steun van een dagblad, waaraan haar echtgenoot lang medewerkte. — Ga voor mij tekenen, zegde de minister van Nationale Opvoeding aan een mandant Cavalier, toen hij het overlijden vernam. Teekenen?... Het register der groote begravenissen, neergelegd bij den ingang van het doodenhuis. Toen de afgevaardigde van den minister voor het kleine werkliedenhotel kwam, werd het lijk in een schamele kist luiten gebracht. — Waar is de familie, vroeg hij bescheiden. — Maar... ze zijt de enige, mijnheer werd hem door den hotelhouder geantwoord, die met een tuiltje bloemen in de hand, de lijkwagen volgen wou. — En nog, daar Mevr. Capus geen geld had, moest men het stoffelijk overzichot naar het doodenhuis overbrengen. Dan heb ik de lijkstijl betaald. De vertegenwoordiger van den minister nam plaats in den fourgon, naast den goedhartigen hotelhouder, en verzegelde het stoffelijk overzichot naar de gemeenschappelijke groef van de gemeente. Thans, waar hij bij gebrek aan iemand anders, het bewijs van begraven ontving, van haar die was de echtgenote van den overleden schrijver van «La Veine» & «Doux Ecolles», «Rosine», «Mariage Bourgeois» en zoveel andere stukken, die gansch Parijs te been brachten, die de schouwburggenustanders zich betwisten. Capus... Alfred Capus, aan wien iemand zegde: — Ge zijt er gekomen. — In de antwoorde: — Ja... Maar in welken toestand. — die herhaalde: — Alles wordt geregeld... behalve de dood! De schitterende parasieten van het kastjeje van Touraine... De schamele witten kist in een gemeenschappelijke groef. De room gaat...!

rijk, boven het hoofd werd gezien. De tijd is gekomen van het geweten van schouder te veranderen. De belastingen moeten verminderen. Niet alleen zal men voldoende een groote verlichting brengen aan de bevolking, maar de schatplichtigen zullen zich gemakkelijker en sneller van hunne belastingen kunnen kwijten, zonder tot dwangmaatregelen zijn toeelucht te moeten nemen, die altijd zeer onstommend en meestal weinig renderend zijn. Wij zouden in dien zin treffende voorbeelden kunnen aanhalen van wettelijke verkoopprijzen, die nog de kosten van proceduur en van deurwaarder niet hebben ongebracht. Aan dergelijke praktijken dient dus een einde te worden gesteld. Maar de belastingen verminderen zal een ander voordeel hebben, een onrecht-streoks voordeel weliswaar, maar dat niet te onderschatten valt: de vermindering van de verkoopprijzen en meteen de vermindering van de kosten van het leven. En, laten wij het maar zeggen, in een periode van deflatie, zoals wij nu beleven, is het dringend noodig de levensduurte in groote mate te doen verminderen. Dat de Staat de lasten verminderen, en men zal dadelijk zien, dat de burgers neringdoeners, handeldrijvers en zakelieden met meer moed hun taak zullen aanvatten. Hoop en verlichting zal komen in de gemeederen der menschen en een nieuw leven zal het maatschappelijk lichaam bezielen. In Frankrijk, is men ook van meening dat de voordelen moeten omvigen, die zekere organismen genieten. Deze die misbruiken bestaan bij ons in de cooperatieve, die niets dragen van de fiscale lasten en zoodoende een doodelde concurrentie aandoen aan onze burgerij. Voegen wij erbij, dat dergelijke cooperatieve moestal hun geld storten in politieke organismen, waar ze het strijdfonds gaan voeden. De Franschen willen insgelijks de belastingen op het vervoer verminderen, omdat men zoodoende tot een vermindering van den verkoopprijs der producten kan komen. Ook bij ons heeft de regering een verkeerdere weg ingeslagen op 't gebied. Mogen wij hopen dat hieraan in den kortst mogelijken tijd een gelukkige verandering zal komen?

Engeland. — Nieuwsoortig verboden wapens. — Voor de rechtbank van Londen verschenen twee vrouwen, die tengevolge van een twist zich wederkeerig vervolgden. De rechter vond dat de gewisselde scheldwoorden geen straf verdienden en trachtte de twee Evas met elkaar te verzoenen, doch dit viel in geen, goede aarde daar de twee wijven elkaar opnieuw begonnen uit te schelden, met zorg vernijdende de uitdrukkingen of worden die volgens de wet strafbaar waren. De rechter wachtte kalin tot de stormloop voorbij was en oordeelde toen als volgt: «Aangezien de tong van een vrouw een gevaarlijk instrument is, even gevaarlijk als verboden wapens, vooroedeelt het gerecht de beide vrouwen B... en S... tot 700 f. boete, wegens het dragen van verboden wapens. JOEGO-SLAVIE. Een herdershond leidt tot de aanhouding van roofers. — Door toedoen van een herdershond zijn te Subotizza drie dieven van een kudde schapen aangehouden. De bandieten hadden den herder gewasteloos geslagen en de kudde worgegraven. De hond greep naar het roof en trachtte de aandacht van den veldwachter te trekken doch deze joeg hem weg. De hond greep toen den hoel van zijn baas halon welke met bloed bespelt was en legde dezen van den veldwachter naar. Deze begreep na dat er iets gebeurd was en ging met den hond mede. Hij kwam nog tijdig bij den herder aan, zoodat diens leven gered is. Vervolgens leidde de hond de politie naar de plaats waar de dieven zich met den buit verborgen hadden. RUSLAND. Een bloedhond. — DUIVEL IN MENSCHENGEADAANTE. — Over eenige dagen overleed te Moskou de akelig beruchte Vlastchav-Monjinski, de gevreesde voorzitter van de gepoe, de instelling waarvoor al de menschen in de roode sovjetunie een geweldigen en ook gewettigden angst koestoren. Menjinski bleekde zijn post, waar hij als een echte bloedhond heerschte, sedert 1926. Hij was een der oudste propagandisten voor de 111e Internationale en was altijd a vurig bewonderaar geweest van den gruwelijken Lenin, onzaliger gedachtenis. Menjinski was nochtans een man die op een groote ontwikkeling mocht boen. Hij was een meester in de rekenkunde en tevens een pianist van eerste genante. Hij was als dandist in Rusland faam verworven had. Maar hij was bovenal een kerkelijk sentaris, een man van weergalooze wraaklust. Te Moskou stond hij algemeen gekend als de «ambtenaar van het schrikbeleid». Nooit voorzeeker kon die benaming beter gegeven worden. Menjinski, immers, heeft tienhuizentien zijner medeburgers de doodsstraf veroordeeld. Hij oordeelde en veroordeelde zonder de beschuldigden te onderhooren. Hij wilde nu zelf niet zien. Men bracht hem de dossiers van de zaken, doozag ze en zonder verder onderzoek, zonder na te gaan dat er veel willekeur bij was, teekende hij de dooovonnissen. Hij was vroeger boekhouder geweest in een bank te Parijs. Met liefdelijk

Gratis spoorkaartjes nitgerrekt. — LOREIDA FROUW PLOTSSELING WAANZINNIG GEWORDEN. — De passagiers, die zich in een staté van de Metro in de Avenue George V te Parijs bevonden, waren buitengewoon verwonderd, toen een vrouwelijke loketbeambte hen met luide stem uitwoedigde tot het maken van een gratis reis en hiervoer «zooling de voorraad strokte» de gratis Lewijzen uitdeelde. Velen hinner maakten van de gunstige gelegenheid gebruik, doch anderen v. keerden in vetelegenheid met de plotselinge vrijgevigheid op dit deel van den «ondergrond» en wraanadvies in bij een inspecteur over het feit, dat de kaartjes werden weggevegen. Deze haastte zich, hevig ontsteld, naar het loket, waar hem door de beambte, die buitengewoon vroolijk deed, eveneens gratis kaartjes werden verstrekt. Zij werd onmiddellijk door een kollega vervangen en naar het kantoor van de statieoverste gebracht, waar bleek, dat zij lidde was aan een plotselinge hevige geestesooris. De vrouw is ter observatie naar het ziekenhuis overgebracht. — Het gevaar van vuurwapens. — TIENJARIGE KNAAP DOODGESCHOTEN DOOR EEN 16 JARIGEN JONGELING. — In het Fransch dorpie Villotte-sur-Ouse, bij Chailillon-sur-Seine, heeft een vreeslijk drama plaats gehad in de volgende omstandigheden: Drie jongens: Jean Doderet, 16 jaar; Stephan Souchez, 10 jaar, en zijn broertje Isaac, 8 jaar oud, gingen vogelstun zoeken in een veld. Doderet had een geweer bij waarmede hij naar de spreuwen schoot. Op zeker ogenblik klauterde Stephan Souchez op een boom om een vogelstun uit te trekken. Doderet schouderde al met eens zijn geweer in de richting van zijn vriend en schoot. Stephan Souchez, die de lading in volle aandacht had gekregen, viel als een steen ten gronde. Doderet bracht hem huiswaarts na zijne verwondingen afwaschen te hebben. De ongelukkige kleine bezweek echter enkele oogenblikken later. — Ik heb hem slechts schrik willen aangaan, behaalde de jeurdig moordenaar voortdurend aan de gendarmen, die hem onderzochten. Doch het 6 jarig broertje van het kleine slachtoffer bevestigde daarentegen dat Doderet, toen hij schoot, geroepen had: «Nu ge daar op den boom zit ga ik er u uitschieten». Het Parket van Dijon is ter plaatse afge-staet om de verantwoordelijkheid vast te stellen. — Veroordeeld moord en zelfmoord. — EENE VLOUW VERMOORDT HAAR MAN, HARE TWEK KINDEREN, DE HUISBWAARSTER EN PLEEGT ZE FMOORD. — In een huis van de rue des Annelots, wijk der Buttes Chaumont, te Parijs, is een vreeslijk drama gebeurd in de volgende omstandigheden: In dit huise woonden, samen met verscheidene andere huurders, de echtgenooten Delahaye en hunne twee kinderen. Sedert eenigen tijd leefden de echtgenooten Delahaye in ruize met de huisbewaaster Mad. wed. Robin. Zondag laatst werd de wed. Robin in hare portiersloge vermoord geboven. De politie werd verwittigd en kwam ter plaats het eerste onderzoek instellen, dat door het parket overgenomen werd. Ter plaatse werd niets gevonden dat tot de ontdekking van den moordenaar kon leiden. Er was niets gestolen. Een roofmoord kon dus niet in spel zijn; het zou eerder een wraakmoord zijn. Het parket zocht dan met welke personen het slachtoffer in ruize leefde. Zo kwam ter oore de wed. Robin meer dan eens nuz had gehad met de echtgenooten Delahaye. Deze werden dan ook Zondag onmiddellijk onderhoord. Er kon echter tegen hen geen enkel bewijs noch zwaar vermoeden gevonden worden. Het was echter den onderzoeksrechter vreemd voorgekomen dat Mevr. Delahaye zich zoo onverschillig aanstelde en zelfs in hare verklaringen op tegenstrijdigheden betrapte werd. De echtgenooten Delahaye werden in vrijheid gelaten. Da onderzoeksrechter had beslist dat zij opnieuw zouden onderhoord worden en had dan ook de gerechtelijke agenten Huot en Laléve opgedracht, zeevgen de echtgenooten Delahaye een convocatie te dragen, om ze naar het Gerechtshof te ontbieden. Gruwelijk schouwspel. — Dinsdag namiddag begaven de agenten Huot en Laléve zich naar het huis der rue des Annelots, om de echtgenooten Delahaye hun oproepingsbrief te dragen. Zij klopten aan, op het appartement van het gezin Delahaye doch kregen geen antwoord. De mede-uurders bevestigden dat de echtgenooten Delahaye nochtans thuis moesten zijn. Een der mede-uurders verklaarde dat hij den nacht te voren in hun appartement verscheidene schoten had hooren knalen. De agenten gingen eene ladder halen, langs dewelke zij tot bij het keukenvenster konden klimmen. Zij zagen de vrouw Delahaye niet een revolver in de vuist op den keukenvloer uitgestrekt liggen. Alle elektrische lichten branden en door de venstersloten werden de agenten een sterken gasreuk gewaar. Er moest in dit appartement een gruwelijk drama gebeurd zijn. Onmiddellijk verwittigden zij het parket en den politiekommissaris van de wijk. Spoedig waren deze ter plaats. Het keukenvenster werd open geduwd. Een echte

Dat de Staat... de belastingen verminderen en zijn inkomsten zullen vermeerderen

Rich. WILLEMS.